

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

2009/1 BSF 233 (Gældende)

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et antidiskriminationscenter

Ministerium: Folketinget

Fremsat den 19. april 2010 af Astrid Krag (SF), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Ole Sohn (SF), Karen J. Klint (S), Henrik Dam Kristensen (S) og Maja Panduro (S)

Forslag til folketingsbeslutning

om oprettelse af et antidiskriminationscenter

Folketinget pålægger regeringen at undersøge mulighederne for at oprette et antidiskriminationscenter til videnudvikling om diskrimination af flygtninge/indvandrere og til gennemførelse af offentligt finansierede antidiskrimineringskampagner, koordinering af tværkommunale tiltag imod diskrimination og understøttelse af virksomheder, der ønsker at bekæmpe diskrimination på arbejdspladsen.

Bemærkninger til forslaget

Diskrimination og social udstødning af nydanskere er uacceptabelt og en selvstændig barriere for integration.

Ifølge undersøgelser fra analysebureauet Catinét, som har målt oplevelsen af diskrimination blandt indvandrere med et halvt års mellemrum de seneste 10 år, føler en tredjedel af flygtninge og indvandrere i Danmark sig diskrimineret. Selv om tallet er noget lavere i dag end for 10 år siden, hvor 40 pct. følte sig diskrimineret, er der fortsat tale om et væsentligt samfundsproblem. Catinéts undersøgelser viser, at andelen af flygtninge og indvandrere, der oplever diskrimination, i 2003 var nede på 27 pct., men nu igen er steget til 34 pct. (se f.eks. IntegrationsStatus, 2. halvår 2009). Dette hænger bl.a. sammen med, at diskriminationen på arbejdsmarkedet er faldet i perioden, mens oplevelsen af diskrimination fra politisk side og fra medierne er vokset massivt.

For at nedbringe tallene er der behov for mere viden om diskrimination, som i forskningssammenhæng er meget underbelyst. At det er vanskeligt at tilvejebringe sikker og systematisk viden på et område, som i så høj grad baserer sig på den personlige oplevelse, og hvor en sikker skelnen mellem »reel« og »oplevet« diskrimination er svær at opnå i praksis, bør ikke afholde os fra at søge mere indsigt i dette samfunds- og integrationsproblem. Det bør derimod ses som en forskningsmæssig udfordring, der skal løftes. Der er brug for viden om, hvordan og under hvilke former diskrimination finder sted, og hvilke samfundsmæssige konsekvenser diskrimination bringer med sig. Før vi ved, hvilke mekanismer der ligger bag diskrimination, kan vi ikke sætte effektivt ind over for problemet.

Diskrimination kan defineres som forskelsbehandling, som er skadelig for den, der udsættes for behandlingen. Det må være afgørende, at vi får et opgør med det opdelte samfund, hvor flygtninge og indvandrere ikke føler sig behandlet på lige fod med den oprindelige befolkning. Når man taler om diskrimination, er det typisk arbejdsmarkedsdiskrimination, man lægger vægt på, fordi integration på arbejdsmarkedet anses for en afgørende parameter for vellykket integration.

Selv om det går fremad med integrationen på arbejdsmarkedet, viser tal fra Danmarks Statistik, at der fortsat er en lavere andel af indvandrere fra ikkevestlige lande, der er i beskæftigelse sammenlignet med personer af dansk oprindelse. Ifølge Danmarks Statistik (NYT fra Danmarks Statistik nr. 125 af 18. marts 2009) var beskæftigelsesfrekvensen – dvs. andelen af beskæftigede – for personer i alderen 16-64 år således betydeligt lavere for indvandrere end for danskere i 2008: 79 pct. af personer af dansk oprindelse var i beskæftigelse, mens det samme kun gjaldt 56 pct. af indvandrere fra ikkevestlige lande.

Der er derfor brug for konkret videnudvikling om diskrimination på arbejdsmarkedet; en opgave, der skal løftes i dialog med arbejdsmarkedets parter.

Antidiskriminationscenteret skal endvidere beskæftige sig med den oplevede diskrimination som følge af den offentlige debat. Integration er ikke bare arbejdsmarkedsintegration, men også demokratisk integration og følelsen af medborgerskab. Da vores demokrati er baseret på inddragelse og dialog, er det et stort problem, at det netop er i den demokratiske debat, at vi taber store dele af en befolkningsgruppe, fordi de oplever diskrimination.

Derfor ønsker forslagsstillerne, at der oprettes en national antidiskriminationsenhed, som på den ene side skal kortlægge omfanget og typerne af diskrimination på arbejdsmarkedet og i samfundslivet og på den anden side aktivt skal gennemføre offentligt finansierede antidiskrimineringskampagner, koordinere tværkommunale tiltag imod diskrimination og understøtte virksomheder, der ønsker at bekæmpe diskrimination på arbejdspladsen.

Skriftlig fremsættelse

Astrid Kragh (SF)::

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et antidiskriminationscenter.

(Beslutningsforslag nr. B 233).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.